

నీలి నీడలు

రచన : పోమసుందర్.

“పులికి పిల్లక లేదనడం. చలికి తెగులు రాదనడం శ్రీనివాసరావు రాస్తున్న మా నిషాద కావ్యంలో—”

కొత్త సంవత్సరంలో ఏడురోజులు గడచేయి. ఈ 45 లో యింత నూతనానుభూతులు వస్తాయని ఎప్పుడూ కలలో నైనా ఊహించలేదు. ఈ తెల్లారుఝామునే ఆగ్రాలో రాజామండీ ప్రేమ సులో దిగాం.

చలి కుదిపేస్తోంది. —కవ్వంపెట్టి తిప్పిలే మజ్జిగ కదలిపోయినట్టుగా గుండె కదలిపోతోంది. పేపరులో చూశాట్ట సత్యం—‘కోల్డు వేవ్’ అని చెప్పేడు.

తిన్నగా పాల్టీ ఆఫీసుకు పోయాం. అరుణోదయంలా మెరిసిపోతూన్న ఎర్రజండా మా చలిని నివృత్తిచేస్తుంది. త్వరలోనే హోటలుకు చేరుకున్నాయి మా ఆకళ్ళు. హోటలు. గుమ్మం లోనే ఇద్దరు వ్యక్తులు కనిపించారు. వాళ్ళ ముఖాల్లో ఏముందో ‘మన తెల్లవాళ్ళే కాబోళ్ళే’—అన్నా. మా కాకినాడ స్టూడెంట్స్ లు. ఇక్కడ చదువుతున్నారు. తొరగా ఆపురిమయ్యాం. విషయాల దొంతర్లు మాచుట్టూ మూగుతున్నాయి.

చలి తీవ్రంగా ఉంది. —ఈ మూర్ఖుడికి పాటెన్నీలేదు—మకాంలోకి వచ్చాం... కడుపు నిండిన హుషారులో పాటలు ప్రారంభించాం. అరమవకపోయినా నా పాటలోని స్తాయి సిండ్లి పోదరులకి నవ్వు తెప్పించింది. అంతా బయలుదేరేం తాజ్ కి... ఆ మూడు మెళ్ళ దూరం ఆవలిగా నైకిలు తోక్కేకాం. వచ్చాం... ఎన్నాళ్ళనుంచో తెలుగుదేశంలోంచి కలలు కంటున్న తాజ్ కి వచ్చాం. దూరాన్నుంచి తాజ్ ని చూస్తూంటే ఎంతో చిన్నదిగా కనిపిస్తోంది.

కొంతా పోపానా లోకాక్కటే ఎక్కువగా ఉంది. ఎందుకో అప్పడే తప్ప బయలుదేరింది. అట్టలుగానే జాబితాలు

చదువుతున్నాడు. ‘ఆ నిర్విర్యమైన దొంగరాత తెందుకు చదువుతావ?’ అన్నా.

‘చరిత్ర విద్యార్థులం కదా’ అన్నాడతను. ‘ఇది క్యాడోయ్ చరిత్ర కరం!’ క్రిక్కిరిస్తూ సందేశం నా గుండె గూడలోంచి మారుమోసింది. పైనున్న వికేషాన్ని చూసుకుంటూ ఆ భూలోక స్వర్గ ద్వారాలు దగ్గరకు వచ్చాం... ఏవేవో మిత్రులు మాటాడుకుంటున్నారు. గబగబా చూస్తున్నాం.

ఎన్నిరోజులు అక్కడ కూర్చుని ఏడిస్తే తరుగుతుంది ఈ బాధ?.. ‘ఎందుకా బాధ?’ అని మాలో ఒకని ప్రశ్న... ఏం చెప్పను? అని ర్వచసేయం.

‘తాజమహల్ నిర్మాణానికి రాల్లేత్తిన కూలీ లెవ్వరు?’—మా మహాకవి వేసిన ప్రశ్నలకు జవాబెవ్వరు చెప్పగలరు.

ఆ దివ్యశిల్పానికి నమస్కరించుకుంటున్నా. బురుజు స్తంభాల్లో ఒకదానిని ఎక్కాం ప్రొద్దుట నుంచి మబ్బుగానే వున్నా. మా అదృష్టం బాగుండి కాబోలు మధ్యాహ్నం ప్రకాశ వంతంగా వెలిగింది. తాజ్ తేజోవంతంగా— అప్పుడే యమునలో న్నానంచేసి పైకి వచ్చిన అప్పరసలా మెరిసిపోతోంది. ప్రతీ వర్షం చినుకూ చలువరాతిమీద మణులైపోయాయి.

పైకి ఎక్కి కూర్చున్నాం. ఏదైనా పాడమన్నాడు సత్యం. నలుగురి ఆమోదంపొంది బసవరాజు తాజ్ మహల్ గీతాన్ని పాడుతున్నా— ‘మామిడి చెట్టును అల్లకొన్నది మా ధవీలత వొకటి’ ఆ పాడేసరికి ‘ఏం చక్కగా రాశాడు’ అన్నాడు రాజు.

దిగి వచ్చేకాం... ఆ ద్రయినేళ్ల పద్ధతులు— ధ్వనిపోతుండా చేసిన ఏర్పాట్లు అబ్బా ఎంత బాగున్నాయి. ఏదో బాధ బయలుదేరింది... అది ఉక్కిరి బిక్కిరిగా విని ఆనందంవల్ల నేమో. ఆ పాలరాతిమీద చదికిలబడ్డా. చలికి పాదాలు క్రోయ్యల్లా అయిపోయినై. ముక్కుల్లోంచి నోట్లోంచి ఆవిరి పోగలగ వచ్చేస్తోంది తెరిపి

లేకుండా. దగ్గరమాత్రం నిండా కప్పకునే వున్నా. ఏ చేస్తాం? సదుపాయమైన ఉన్ని బట్టలేనా ధరించలేని నిర్భాగ్యులు దేశంలో వుంటే.

అలా కూర్చుని షాజహానుకు నిస్తంత్రీవార్తలు పంపుతున్నా— 'షాజహాన్ చక్రవర్తి! ఈ తాజ్ వల్ల నీకూ నీ భాగంకీమాత్రమే అమరత్వమని పూహించుకొని వుంటావ్! కాని - దానివల్ల నీకాలానికీ అమరత్వం సిద్ధించింది. తాజ్ నిర్మాణంలో పనిచేసిన సుత్తికి, వులికీ-పంటలు పండించిన కొడవలికీ రాళ్లుమోసిన కూలీ బానిసలికీ కూడా నువ్వు అనుకోకుండానే అమరతవచ్చింది. భాతికాన్ని తెలిపే సంకుచిత నామాలు ఈ ఔన్నత్యానికి అవుసరంలేదేమా! వున్నా అని చిత్రాలలో నామమాత్రావశిష్టాలై నిర్జీవంగా వుండివుంటాయి!

'ఏదీ ఇందాకటి శ్రీ శ్రీ గీతాన్ని పూర్తి చెయ్యి' అన్న రాజు కంఠంలోని మార్దవం నా పూవాల నాపి అంతరాయం కలిగించింది. లేచాను.

'ఈ రాణి ప్రేమపురాణం - ఆ ముట్టడికైన ఖర్చులు' మొదలుపెట్టి పూర్తిచేశాను. అంతా ధన్యవాదా లర్పించారు. మాలోమేం నా ఏకలవ్య శిష్యత్వంలో శ్రీ శ్రీ కి తాజ్ మరూలేనే సన్నాసం చేసుకున్నాం.

చీకటి పడిపోతోంది. వచ్చేస్తూ హోటలు పని పూర్తి చేసుకున్నాం. పార్టీ ఆఫీసులోనికి చక్కా వచ్చాం. బిచానాలు పరుస్తున్నారు మావాళ్ళంతా. నేనుమాత్రం అలాగే డైరీ రాస్తున్నా. కుదుపుబాటల్లోంచి పోతున్న బండిలా నాకలం చలికి పణికిపోతూ మెల్ల మెల్లగా నడుస్తూంది. మెదడుమాత్రం వేగంగా ప్రవహిస్తోంది. అలా రాస్తూనే వున్నా.

ఇంతలో ఒక కామ్రేడు వచ్చింది. పేరు సుశీల మహతా. చక్కగా మాట్లాడింది. 'చలి వేస్తోందా?' అని ప్రారంభించి ఎన్నో మాట్లాడుకున్నాం; చక్కగావుంది. అలా వుండిపోయింది నా హృదయంలో తాజ్ ప్రక్క స్థానాన్ని సంపాదించుకొని,

ఇ
క
నూ

ఉబ్బ సమా?

నీకు ఇంకను ఉబ్బసమున్నయెడల "శీఘ్రంగా నయమగును" "తప్పక తగ్గించును" అనే మాయ మందుల ప్రకటనలవలన ఏల మోసపోయెదరు?

"శ్వాస-హరి"నే ఉబ్బస నివారణకు డాక్టరు నిరయిస్తారు. ఇది కేవలం వెవెలక్షణాల వెనే కాక మూలకారణంవెనే పనిచేసే సక్రమమైన చికిత్స. మొట్టమొదటి మోతాదు తగిలేటప్పటికి, గొంతుక లోని గుఱక, ఊపిరి ఆడకపోవడం మాయమవుతుంది. నీవు నిశ్చలంగా నిద్రిస్తావు; బాగా తిని ఆరిగించుకుంటావు. క్రమంగా పోయిన ఆరోగ్యం కుదుటబడుతుంది. ఈ లోగా నీ ఊపిరితిత్తులకు మంచిబలం కలుగును. ఉబ్బసరోగము నీన్ను పూర్తిగా విడిచివెటిపోవును.

3-6-12 ఔన్నుల సిసాలు, రు. 3-6-0
రు. 5-12-0, రు. 10ల ఖరీదుకు మంచి కెమిస్టు లందరివద్ద దొరుకును.

మద్రాసు స్టాకిస్టులు:—
"మెస్సరు: ఆస్పా & కో, చెనాబజార్ కోడు
" శ్రీ క్రెస్టన్ బ్రదర్స్ తంబుచెట్టివీధి,
" ఆమృత రత్నాకర ఫార్మసీ,
గోవిందప్ప నాయక్ వీధి,

తయారుచేసేవారు :
డాక్టర్ పురోహిత
పార్లమెంటు,
కొల్కత్తా.

**PUROHIT
SHWAS-HARI**